

CONTEXT GENERAL DEL MERCAT DE L'ESQUÍ

Situació global de l'esquí i evolució del mercat europeu

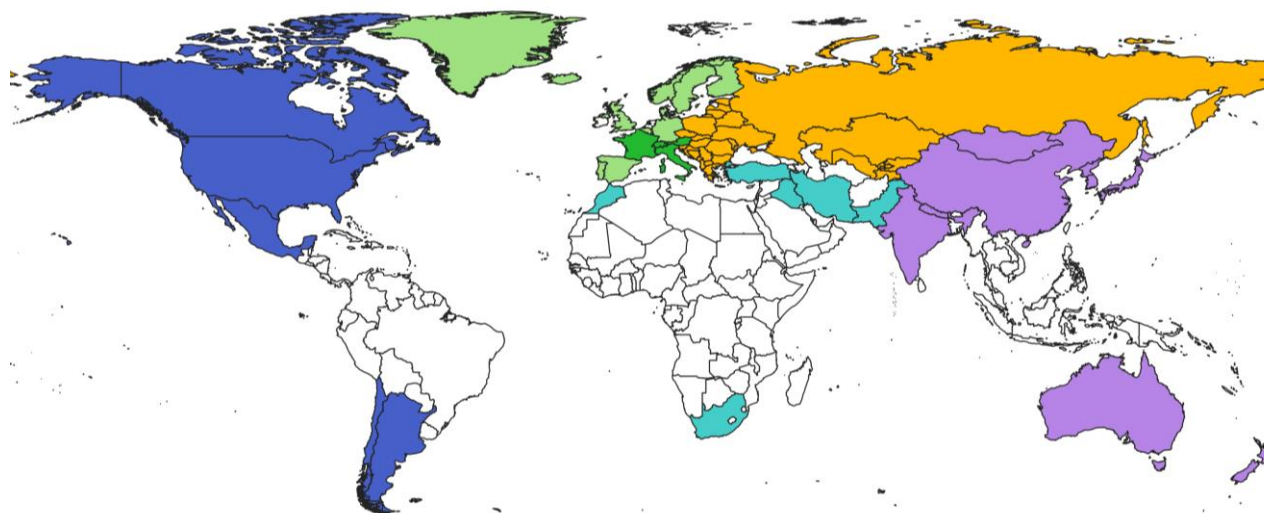
1. Situació global del mercat de l'esquí alpí

En l'actualitat, l'esquí alpí es practica a uns 67 països arreu del món. Tal i com destaca Laurent Vanat en el *International Report on Snow & Mountain Tourism Overview* (IRS&MT) de l'any 2019, tot i que els camps

de neu al món són molt més nombrosos, existeixen al voltant de 2.000 estacions de muntanya amb almenys cinc remuntadors mecànics a l'aire lliure.

Els dies d'esquí alpí, entesos com a visita diària d'una persona que va a practicar l'esquí de pista o el surf de neu i independentment de la tarifa pagada, ronden els 350 milions al món (400 incloent l'indoor).

Països amb estacions d'esquí alpí

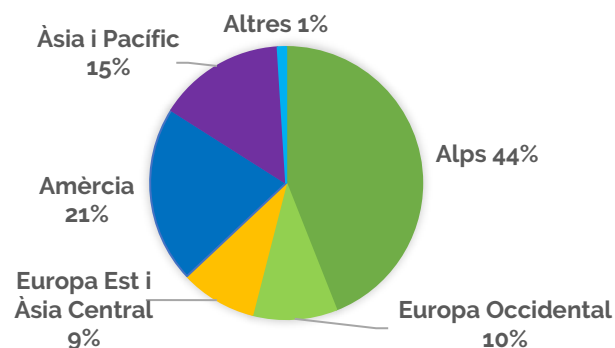

Font: Elaboració pròpia a partir de IRS&MT 2019

Aquest volum de dies d'esquí alpí mundial s'ha mantingut relativament estable durant els darrers 15 anys. Els principals mercats madurs han registrat un creixement més baix, fins i tot una disminució com és el cas del Japó, mentre altres mercats emergents han aparegut o n'han pres el relleu.

Els Alps són la destinació principal a escala mundial, ja que representa el 44% dels dies d'esquí. La segona destinació més important és Amèrica (principalment Amèrica del Nord), que aplega el 21% dels dies d'esquí mundials.

Distribució de les jornades esquiadades a nivell mundial

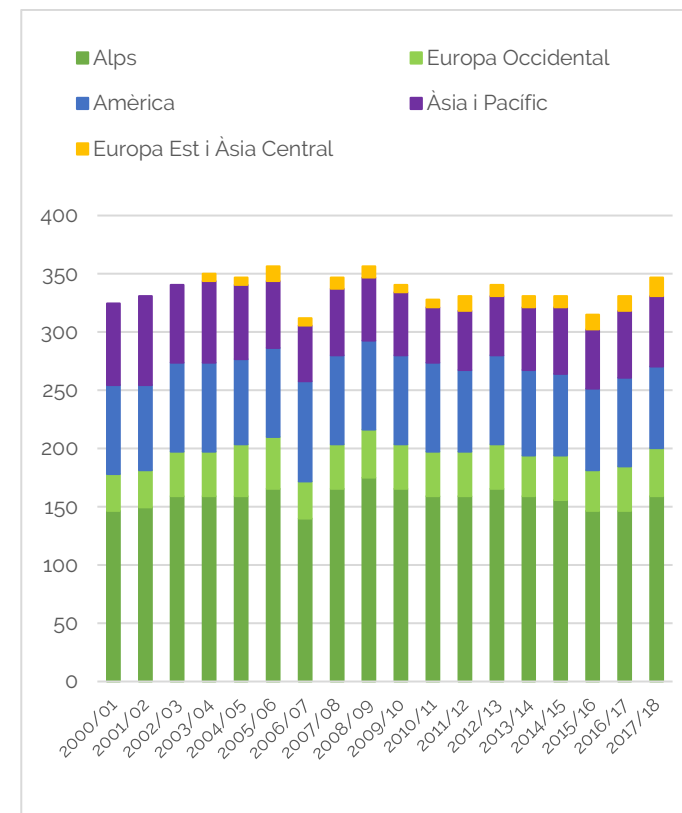

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del IRS&MT 2019

La zona d'Àsia-Pacífic anteriorment representava una part del mercat semblant al d'Amèrica. No obstant, el declivi continuat de l'esquí al Japó no ha estat encara compensat pel desenvolupament de la pràctica dels esports de neu a Corea del Sud o la Xina. A llarg termini, és de preveure que altres països, com l'Índia i el Pakistan, contribueixin també a augmentar el pes de l'Àsia en el repartiment internacional dels dies d'esquí.

Els països del Nord, del Sud i els països no alpins de l'Europa Occidental atreuen un 10% del mercat mundial, tot i que aquesta freqüentació està repartida, a la pràctica, entre un gran nombre de petites estacions.

Evolució de les visites d'esquí per regió (milions)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del IRS&MT 2019

Els Estats Units, el Japó i França tenen la majoria de les grans estacions, amb més de 200 remuntadors mecànics cadascuna. Malgrat tot, el Japó s'ha vist recentment desbancat per França i Àustria, els únics països que disposen de més de 10 estacions amb un freqüentació superior al milió de dies d'esquí per temporada, arribant pràcticament a igualar els més de 50 milions de dies d'esquí a l'any dels Estats Units.

A gairebé tots els països, la major part dels esquiadors són locals. Només tres països en el món presenten una freqüentació internacional superior o equivalent a la de la clientela nacional: Andorra, Àustria i Suïssa. En aquests països els esquiadors estrangers representen entre el 50% i el 95% dels dies d'esquí. A més de fixar una proporció rècord de dies d'esquí de turistes internacionals, aquests països presenten les taxes de dies d'esquí per habitant i per visitant estranger més altes del mercat, dades que confirmen el pes del turisme d'hivern en aquesta països. A Espanya, s'estima que només el 10% dels dies d'esquí els fan clients estrangers.

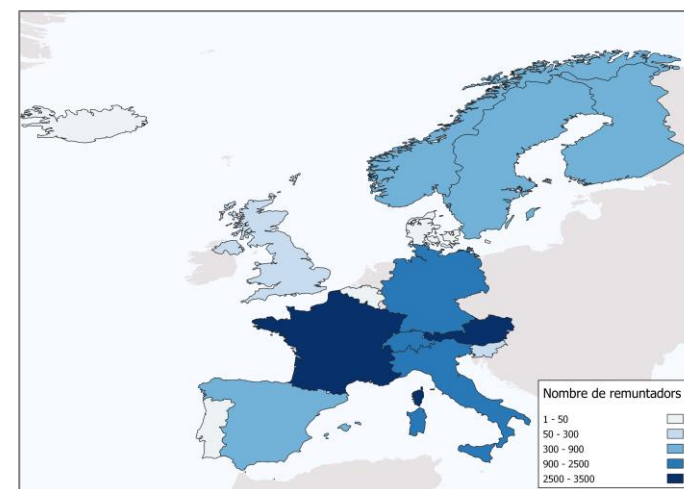
Laurent Vanat estima el nombre total d'esquiadors en 130 milions¹, i pronostica un tendència a l'alça. Els països de l'Europa de l'Est, Àsia Central i d'Àsia-Pacífic proporcionen el 35% d'esquiadors mundials, però a dia d'avui només representen el 25% dels dies anuals d'esquí alpí. Aquests països presenten, per tant, el major potencial de desenvolupament del mercat de l'esquí a escala global.

2. Evolució del mercat europeu

El mercat de l'esquí a Europa està fortament dominat pels quatre països de la regió dels Alps, França, Àustria, Suïssa i Itàlia. Conjuntament concentren més del 40% de les estacions d'esquí alpí d'Europa Occidental. Països amb un pes secundari són Alemanya, Suècia i Noruega, seguits d'Espanya i Finlàndia.

Com a dada per valorar objectivament les diferències de magnitud de les estacions d'esquí alpí dels diferents països s'utilitza el nombre de remuntadors totals.

Països d'Europa Occidental per nombre de remuntadors

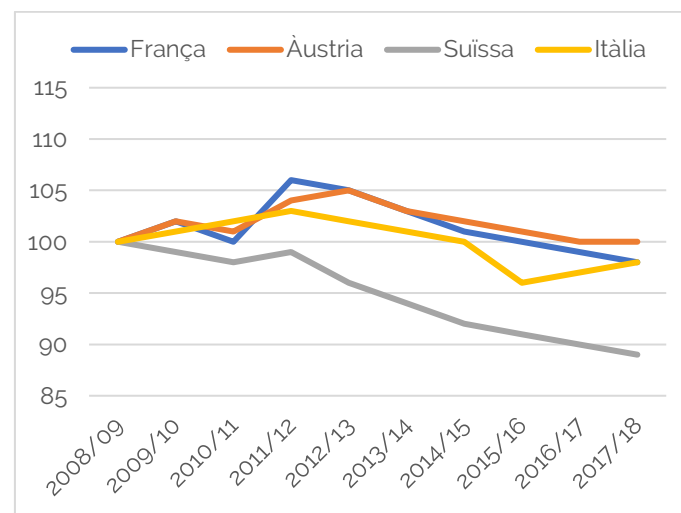
Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del IRS&MT 2019

¹ International Report on Snow & Mountain Tourism Overview. 2019

L'estudi encarregat per la Generalitat de Catalunya a en Laurent Vanat l'any 2015, *Etude sur un modèle économique d'exploitation des stations de ski de Catalogne*, posa de relleu una tendència general a l'estancament de la freqüentació en la majoria dels països europeus.

La temporada 2017/2018 confirma més que mai aquesta tendència, i marca un punt d'inflexió del creixement a llarg termini dels quatre grans mercats europeus: França, Àustria, Itàlia i Suïssa. En els darrers anys aquests mercats han mostrat una tendència a la baixa, especialment el suís però també a França, i un estancament als mercats Austríac i Italià. Malgrat això, la temporada 2017/2018 ha suposat un lleuger augment per a tots els mercats.

Evolució dels 4 principals mercats a Europa

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del IRS&MT 2019

Una gran majoria de les estacions viuen permanentment de la clientela local i tenen dificultats per atreure nous esquiadors. El problema del relleu generacional del *baby-boom*, generació d'esquiadors, és encara un desafiament. El creixement demogràfic d'Europa no ha significat pas un increment de la població que té cultura d'esquí, i aquest problema afecta tant els països alpins com els països emissors europeus.

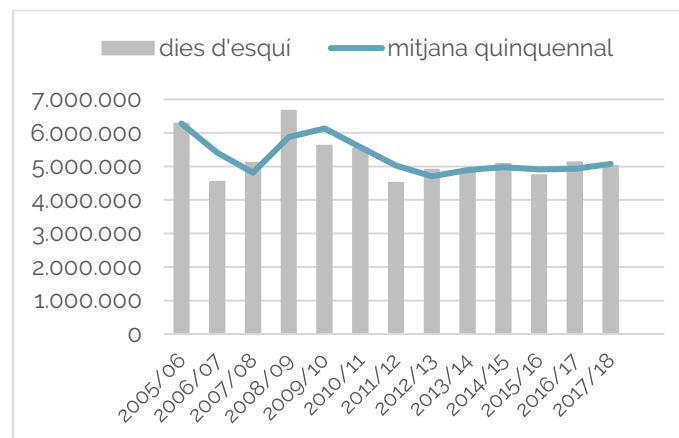
Està provat que la quantitat de clients que van als Alps a esquiar no està augmentant significativament. Els Alps gaudeixen bàsicament de l'arribada d'alemanys, anglesos, holandesos i belgues però, en aquests països, el nombre de practicants d'esports de neu tampoc experimenta un creixement significatiu. Els esquiadors que provenen de països emergents encara representen un nombre insuficient per generar un creixement de la freqüentació de les estacions alpines o per prendre el relleu dels client tradicionals, si en manquen.

Aquests darrers anys, França i Àustria han aprofitat la fortalesa de la moneda helvètica, en detriment de Suïssa, ja que gran part dels esquiadors tradicionals han anat a esquiar a França i a Àustria. És sobretot gràcies a aquesta captació de clientela que França i Àustria han pogut reflectir un creixement sobre les temporades anteriors, atès que la seva clientela nacional també baixa.

Espanya, després d'haver tingut una bona progressió, va baixar d'una manera molt manifesta durant la temporada 2011/2012, després de molts anys menys favorables. Andorra experimenta des de la temporada 2012/2013 un ascens sostingut.

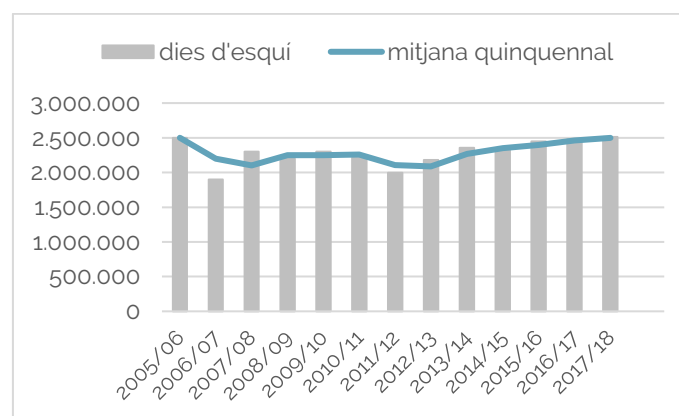
Les tendències dels altres mercats europeus tampoc escapen de l'estancament. Només cal veure la regressió dels mercats més importants.

Evolució del mercat espanyol

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de la FIANET.

Evolució del mercat andorrà

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de la FIANET.

Les estacions de muntanya a Espanya

1. Situació del mercat de l'esquí a Espanya

Malgrat la imatge de platges comunament associades a Espanya, el país se situa entre les regions més muntanyoses d'Europa (concretament el cinquè, amb una altitud mitjana de 650 metres sobre el nivell del mar). Té una tradició centenària d'esquí, amb 48 estacions de muntanya ubicades a diverses zones del país.

Els espanyols, com molts europeus, gaudeixen dels esports d'hivern. Les famílies van a esquiar o a fer surf de neu els caps de setmana i moltes persones tenen segones residències al Pirineu. En la majoria dels centres turístics, el 90% o més de les visites d'esquiadors consisteixen són locals. Una peculiaritat de la temporada d'esquí a Espanya, en comparació amb altres països europeus, és que sol començar a principis de desembre aprofitant els dies festius. Per tant, l'assistència està força equilibrada en els quatre mesos complets de la temporada: de desembre a març. A l'abril, l'assistència és baixa, ja que les estacions d'esquí comencen a competir amb les destinacions de platja.

A excepció de les temporades amb escassetat de nevades i condicions meteorològiques desfavorables, les visites d'esquiadors a les estacions d'esquí espanyoles varen créixer lleugerament durant les primeres temporades del nou mil·lenni, abans de disminuir i estancar-se, després del rècord de l'hivern del 2008/09. Tot i l'impacte de la crisi econòmica, quan la demanda es va estabilitzar durant cinc anys consecutius entorn els 5 milions de dies d'esquí, el sector presenta signes de recuperació: la temporada 2017/18 va registrar un augment del 7,9% en les visites respecte de la temporada anterior.

Les zones d'esquí d'Espanya estan ben equipades i són adequades per a esquiadors de tots els nivells. Les instal·lacions de muntanya es milloren continuament amb pistes, infraestructures, maquinària, accés, allotjament i serveis.

Els sistemes de producció de neu abasteixen, en moltes estacions, més del 50% dels km de pistes. Les inversions realitzades des del canvi de mil·lenni han contribuït a fer arribar els complexos als estàndards internacionals, amb una important expansió de la infraestructura. A tall d'exemple, el nombre de remuntadors va passar de 228 el 2003 als més de 380 que hi ha actualment.

A banda dels Pirineus, que representen la regió d'esquí més extensa d'Espanya, el centre de l'estat amb el Sistema Central disposa de 4 estacions d'esquí situades fonamentalment als afores de Madrid, Salamanca i Segòvia.

Per últim, però no per això menys important, trobem Andalusia. És la llar del complex més atès d'Espanya: Sierra Nevada, que fa una mitjana de 800.000 visites d'esquiadors cada hivern. Situada a la segona serralada més alta d'Europa, és l'estació més meridional de l'Europa continental, amb 14 cims de més de 3.000 metres d'alçada. Esquiar a 3.400 m d'altitud a una hora amb cotxe des del mar Mediterrani ofereix una experiència exòtica, ja que hi ha molt pocs llocs on es pot nedar o navegar pel mar al matí i esquiar o fer snowboard a la tarda. Amb més de 105 quilòmetres d'esquí, 18 remuntadors i cobertura de neu uns 5 mesos l'any, Sierra Nevada ofereix tots els esports d'hivern, tant per a principiants com per a experts. També es pot esquiar de nit en determinats caps de setmana o en períodes de vacances. El complex té molts allotjaments, bars, restaurants i discoteques per a espectacles nocturns.

2. Estacions de muntanya a Espanya

A Espanya hi ha un total de 48 estacions de muntanya, 29 d'esquí alpí i 19 d'esquí nòrdic localitzades a diferents serralades: el Pirineu català, aragonès i navarrès, Sistema Penibètic, Serralada Cantàbrica, Sistema Central i Sistema Ibèric.

Estacions d'esquí alpí a Espanya

Estació	Zona	Cotes (m)	Km pistes	Remuntadors
Astún	Pirineu aragonès	(1.658-2.300)	50	15
Candanchú	Pirineu aragonès	(1.530-2.400)	51	25
Cerler	Pirineu aragonès	(1.500-2.630)	77	19
Formigal-Panticosa	Pirineu aragonès	(1.500-2.250)	180	36
Baqueira Beret	Pirineu català	(1.500-2.610)	161	36
Boi Taüll	Pirineu català	(2.020-2.751)	46	15
Espot	Pirineu català	(1.500-2.250)	25	6
La Masella	Pirineu català	(1.614-2.508)	70	18
La Molina	Pirineu català	(1.658-2.514)	67	15
Port Ainé	Pirineu català	(1.670-2.440)	27	8
Port del Compte	Pirineu català	(1.730-2.302)	43	17
Tavascan	Pirineu català	(1.709-2.195)	5	3
Vall de Núria	Pirineu català	(1.964-2.259)	8	7
Vallter 2000	Pirineu català	(2.010-2.535)	14	11
Alto Campoo	Serralada Cantàbrica	(1.650-2.125)	28	17
Invernal Fuentes de Invierno	Serralada Cantàbrica	(1.500-1.950)	9	5
Leitariegos	Serralada Cantàbrica	(1.513-1.830)	8	8
Lunada	Serralada Cantàbrica	(1.250-1.425)	10	7
Manzaneda	Serralada Cantàbrica	(1.500-1.770)	18	6
San Isidro	Serralada Cantàbrica	(1.500-2.100)	34	16
Valgrande-Pajares	Serralada Cantàbrica	(1.959-2.535)	31	9
La Pinilla	Sistema Central	(1.500-2.200)	22	13
Puerto de Navacerrada	Sistema Central	(1.760-2.177)	9	7
Sierra de Bejar Covatilla	Sistema Central	(1.990-2.369)	20	4
Valdesquí	Sistema Central	(1.860-2.280)	22	15
Javalambre	Sistema Ibèric	(1.650-2.000)	15	9
Valdelinares	Sistema Ibèric	(1.700-2.024)	17	12
Valdezcaray	Sistema Ibèric	(1.530-2.125)	23	9
Sierra Nevada	Sistema Penibètic	(2.100-3.282300)	110	21

Font: Guia ATUDEM 2019 i dades facilitades per les estacions catalanes.

Estacions d'esquí nòrdic a Espanya

Estació	Zona	Cotes (m)	Circuit km	Raquetes km
Balneario de Panticosa	Pirineu aragonès	1.636-1.650	6	-
Linza	Pirineu aragonès	1.340-1.460	10	-
Lizara	Pirineu aragonès	1.540-1.600	5	-
Llanos del Hospital	Pirineu aragonès	1.750-2.100	30	-
Oza-Gabardito	Pirineu aragonès	1.150-1.400	20	-
Pineta	Pirineu aragonès	1.250-1.300	24	-
Guils Fontanera	Pirineu català	1.905-2.080	34	10
Lles de Cerdanya	Pirineu català	1.960-2.335	36	20
Aransa	Pirineu català	1.890-2.335	31	19
Sant Joan de l'Erm	Pirineu català	1.690-2.150	40	5
Tuixent La Vansa	Pirineu català	1.830-2.150	27	12
Tavascan	Pirineu català	1.750-2.250	14	14
Virós – Vallferrera	Pirineu català	1.550-2.200	23	16
Abodi-Irati	Pirineu navarrès	1.330-1.450	27	-
Larra-Belagua	Pirineu navarrès	1.600-1.800	31	-
Navafria	Sistema Central	1.690-2.060	33	-
Puerto de Cotos	Sistema Central	1.850-1.900	5	-
La Muela de San Juan	Sistema Ibèric	1.800-1.850	12	-
Puerto de la Ragua	Sistema Penibètic	2.000-2.200	16	-

Font: Infonieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

Per a més informació, consultar les fitxes tècniques de les estacions catalanes d'alpí i nòrdic en Annexes 1.1 i 1.2 respectivament.

Estudi del context regional: Pirineu català, aragonès, francès i Andorra

El mercat de l'esquí a l'entorn més pròxim està format per quatre zones diferenciades. Dues dins de l'Estat Espanyol (el Pirineu català i el Pirineu aragonès) i dues a l'estranger (el Pirineu francès i Andorra).

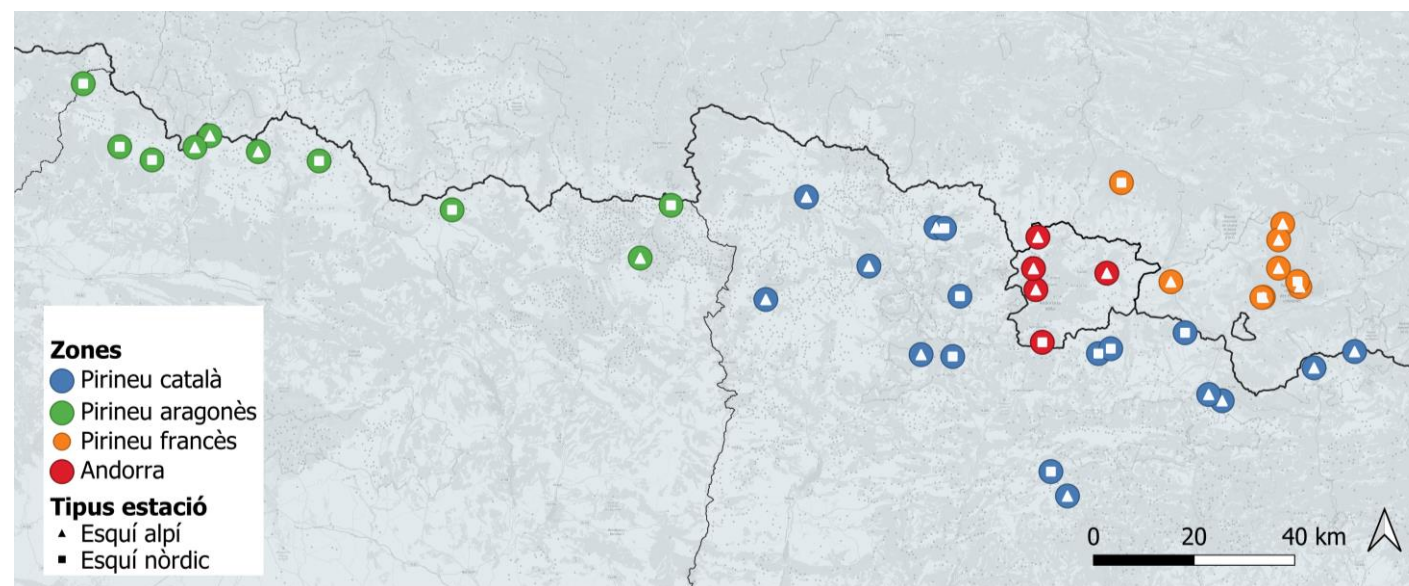
Les estacions catalanes s'han d'enfrontar cada cop més a una forta competència de destins propers i força competitius. La principal competència prové de les estacions franceses i, especialment, de les andorranes. A més de les zones pirinenques, a la comparativa s'afegeix puntualment Sierra Nevada, donada la seva importància en el mercat nacional i la competència que representa per a Baqueira.

1. Estacions i domini esquiable

1.1 Estacions d'esquí alpí

El Pirineu català compta, a data de 2019, amb 10 estacions d'esquí alpí que en conjunt sumen 466 km de domini esquiable. Aquesta és una oferta lleugerament superior a la del Pirineu aragonès, amb 6 estacions i 390 km esquiables, i força superior -en quant a km de pistes- a la que poden oferir destins com Andorra (303 km), el Pirineu francès (232 km)² o Sierra Nevada (110 km).

Estacions de muntanya de les diferents regions dels Pirineus

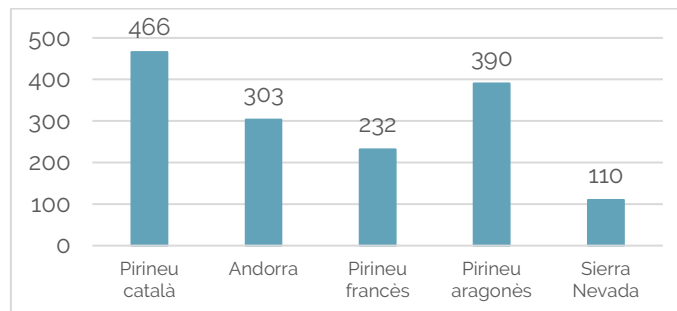

Font: Elaboració pròpia.

² De les estacions franceses només es computen aquelles que són competència directa de les catalanes, no el conjunt dels Pirineus francesos.

Els Pirineus catalans gaudeixen doncs d'un domini esquiable gran respecte de les regions de competència directa, la qual cosa hauria de permetre la captació d'un major nombre de jornades d'esquí.

Domini esquiable d'esquí alpí per regió (km), 2019

Font: Guia ATUDEM 2019, Lugares de nieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

En la mateixa línia, les estacions catalanes, comparades amb les de les regions amb les que competeixen, disposen de més varietat de tipus d'estacions i per tant d'oferta. Això, si les diverses estacions fan un posicionament de mercat clar, podria representar un altre avantatge competitiu important.

Classificació de les estacions, per regions, en funció dels km de domini esquiable, 2019

Domini Esquiable	Catalunya	Andorra	Sud de França	Aragó	Sierra Nevada
> 60 km	3	2	0	4	1
20-60 km	4	0	7	0	0
< 20 km	3	0	0	2	0
TOTALS	10	2	7	6	1

Font: Guia ATUDEM 2019, Lugaresdenieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

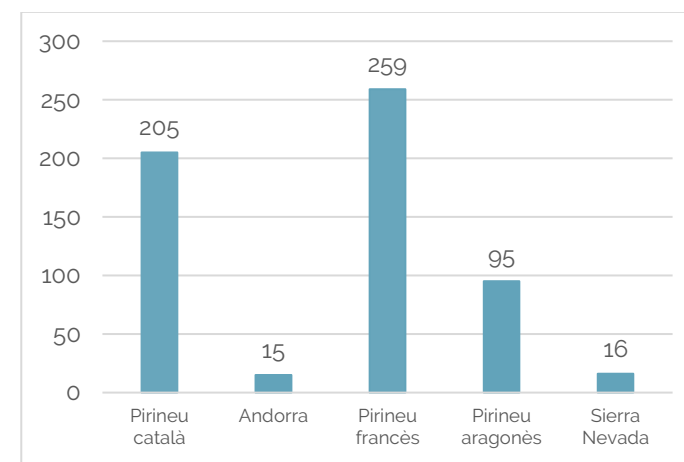
1.2 Estacions d'esquí nòrdic

Catalunya disposa de 205 km de pistes d'esquí nòrdic distribuïts en un total de 7 estacions. Un domini esquiable molt superior al d'Andorra, Sierra Nevada i el Pirineu aragonès, però inferior al del Pirineu francès.

La competència més important per a les estacions d'esquí nòrdic catalanes són tres estacions franceses, Font-Romeu, Capcir i Plateau de Beille, les quals suposen una oferta molt interessant per als esquiadors catalans per la qualitat de les instal·lacions, el domini esquiable i la disponibilitat de neu.

Les estacions d'esquí nòrdic del Pirineu aragonès no representen una competència significativa per les estacions d'esquí nòrdic del Pirineu català. Les distàncies a recórrer per a un client de Catalunya serien majors que respecte les estacions locals i el tipus d'oferta és equivalent.

Domini esquiable d'esquí nòrdic per regió (km), 2019

Font: Lugaresdenieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

2. Remuntadors mecànics

L'oferta de producte de les estacions de muntanya es fonamenta, a més del domini esquiable, en la capacitat de remuntar un nombre suficient d'esquiadors sense la formació de cues excessives.

La zona amb més capacitat mitjana per remuntador és Sierra Nevada, amb 2.153 persones per remuntador i hora.

El Pirineu català i Andorra tenen valors molt similars, tant en nombre de remuntadors com en la seva capacitat. Andorra se situa lleugerament per davant, amb una capacitat mitjana per hora i remuntador de 1.465 persones respecte als 1.371 de Catalunya. No obstant, si es comparen aquestes dades amb els quilòmetres esquiables d'ambdues zones, destaca una major concentració de remuntadors a Andorra que a Catalunya.

Les estacions catalanes estan en aquest aspecte millor equipades que les del sud de França (1.003 esquiadors / hora / remuntador) i que les aragoneses (1.255 esquiadors / hora / remuntador). En aquest darrer cas, però, les recents inversions en instal·lacions estan comportant un augment significatiu d'aquests ratis.

Per a més informació sobre els remuntadors de les estacions catalanes i la seva capacitat, consultar el Capítol 5.2.

Remuntadors i capacitat per regió, 2019

Regió	remuntadors	capacitat pax/h
Pirineu català	136	186.493
Andorra	121	177.235
Pirineu francès	87	87.297
Pirineu aragonès	116	145.525
Sierra Nevada	21	45.207

Font: Guia ATUDEM 2019, Lugaresdenieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

3. Producció de neu

Un altre paràmetre clau per caracteritzar les estacions de muntanya és la seva disponibilitat de neu. Les condicions climatològiques cada cop més desfavorables estan portant les estacions de muntanya d'aquests àmbits territorials a invertir progressivament en producció de neu, i les estacions de Catalunya no en són pas l'excepció.

Andorra, tot i gaudir d'un règim de nevades més abundant i uniforme que Catalunya, ha apostat per equipar un 60% del seu domini esquiable equipat amb sistemes de producció de neu.

Als Pirineus catalans el 50% dels quilòmetres de pistes es pot innivar amb neu produïda. Aquest percentatge és superior per a les estacions de muntanya més orientals, localitzades a zones de clima més desfavorable.

El Pirineu francès, el Pirineu aragonès i Sierra Nevada operen amb rangs d'innivació d'entre el 30% i el 40%. No obstant, cal tenir present que tant l'Aragó -per les majors precipitacions de neu- com Sierra Nevada -gràcies a la major altimetria de les pistes- disposen de millors condicions climatològiques que Catalunya.

Per a més informació sobre la producció de neu a les estacions catalanes, consultar el Capítol 5.2.

Domini esquiable i producció de neu per regió, 2019

Zona	domini esquiable	km innivats	% innivat
Pirineu català	466	233	50%
Andorra	303	183	60%
Pirineu francès	232	88	38%
Pirineu aragonès	390	137	35%
Sierra Nevada	110	35	32%

Font: Guia ATUDEM 2019, Lugaresdenieve i dades facilitades per les estacions catalanes.

4. Evolució de la freqüentació

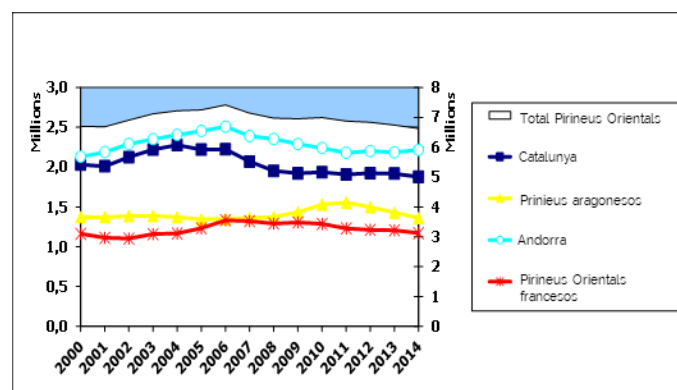
4.1 Freqüentació de l'esquí alpí

El resultat d'una temporada d'hivern als Pirineus és relativament volàtil, amb fluctuacions importants en funció de la temporada.

A llarg termini, la freqüentació a les estacions d'esquí alpí de l'àmbit d'estudi està relativament estancada malgrat les puntes excepcionals d'algunes temporades. Així, l'evolució del mercat en aquestes zones és escassa, per molt que Catalunya s'hagi mantingut relativament bé.

Després d'un seguit de bones temporades a principis dels anys 2000, la freqüentació a les estacions d'esquí alpí catalanes s'ha estabilitzat entorn als 2 milions de dies d'esquí.

Evolució dels dies d'esquí alpí als Pirineus, 2000-2014

Font: Etude sur un modèle économique d'exploitation des stations de ski de Catalogne, 2015

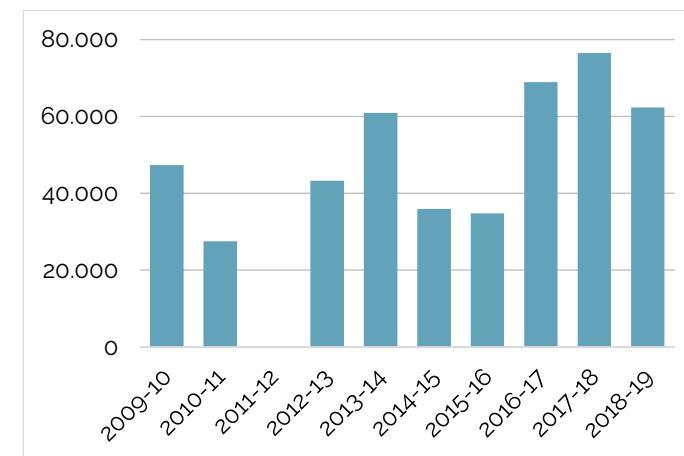
4.2 Freqüentació de l'esquí nòrdic

La manca d'informació completa i fiable sobre les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya, però en particular d'altres zones de l'Estat Espanyol, França o Andorra, només permet considerar les dades exposades de forma orientativa i no permet fer comparatives.

A nivell de Catalunya, es detecten fluctuacions importants en funció de la temporada i la manca d'una tendència clara, tot i que s'aprecia un increment destacat els darrers tres anys.

La temporada 2011/2012 les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya no van obrir -motiu pel qual no hi ha dades-, el que evidencia la forta dependència de la climatologia en les estacions d'esquí nòrdic.

Evolució del nombre d'esquiadors a les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya, 2009/2010-2018/2019

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de Totnordic.

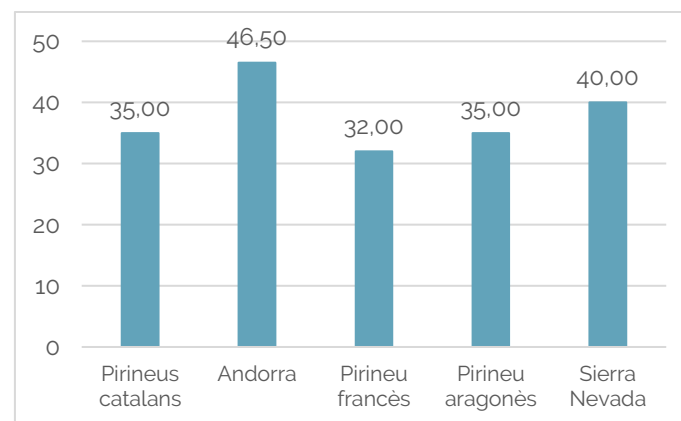
5. Preus dels forfets

5.1 Preus de l'esquí alpi

Els preus dels forfets sovint van en relació directa amb la dimensió de l'estació, nombre de remuntadors, massificació a pistes, qualitat i quantitat de neu, qualitat i preus dels serveis complementaris, etcètera. No obstant, també poden variar per factors externs a l'estació com poden ser la distància a recórrer per arribar-hi i el temps de trajecte necessari.

Les estacions d'esquí alpi de Catalunya han de competir especialment amb l'oferta del Pirineu francès, amb tarifes significativament inferiors a les catalanes. Això és degut, en part, al major posicionament de les catalanes pel producte de qualitat. Cal tenir en compte, però, que a Catalunya els preus dels forfets a les estacions d'esquí alpi oscil·len molt en funció de la titularitat pública o privada de les mateixes. En aquest sentit, les estacions públiques catalanes s'equiparen en preu mitjà amb les del sud de França.

Preus forfets d'esquí alpi per zones (€ IVA inclòs)

Font: FIANET i pàgines web de les estacions.

De totes les zones de competència directa amb els Pirineus catalans, Andorra és la que té preus de forfet adult/dia més elevats, seguit de Sierra Nevada. Les tarifes al Pirineu aragonès són força similars a les catalanes.

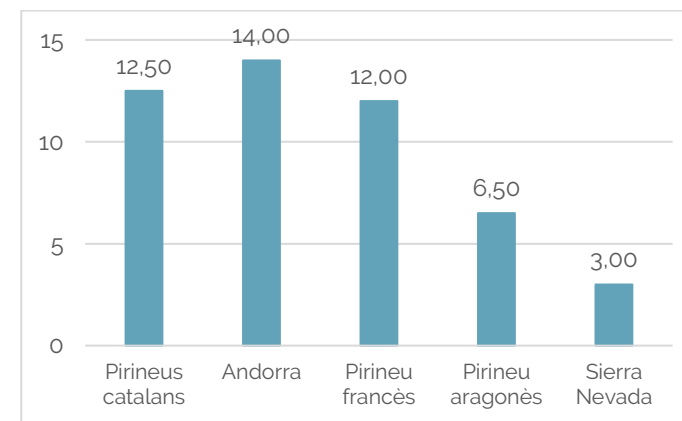
Per a més informació sobre els preus dels forfets de les estacions d'esquí alpi de Catalunya, i el seu impacte sobre els resultats, consultar el Capítol 3.

5.2 Preus de l'esquí nòrdic

Quant a l'esquí nòrdic, les estacions catalanes presenten una tarifa de forfet mitjana equiparable a la del Pirineu francès i lleugerament inferior a la d'Andorra. Tant a l'Aragó com a Sierra Nevada les tarifes són més reduïdes, tot i que aquestes zones tenen el desavantatge d'estar més allunyades dels nuclis principals de població de Catalunya.

Per a més informació sobre els preus dels forfets de les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya, consultar el Capítol 3.

Preus forfets d'esquí nòrdic per zones (€ IVA inclòs)

Font: FIANET i pàgines web de les estacions.

6. Proximitat a les principals zones de població

Per a la major part d'estacions de muntanya catalanes el principal nucli de població emissor és Barcelona. El temps emprat per accedir a les estacions és un factor que pot determinar l'elecció d'estació dels esquiadors, pel que cal tenir-lo en compte a l'hora d'analitzar la competència entre les diferents zones.

A Catalunya es poden establir tres grups d'estacions en funció de la proximitat de les pistes a Barcelona. El primer grup el conformen les estacions localitzades al sector més oriental dels Pirineus: Vall de Camprodon, Vall de Núria, Port del Comte, la Cerdanya i el Cadí. Aquestes estacions se situen en alguns casos a menys de 2 hores de la capital catalana i per tant gaudeixen d'un avantatge respecte de la resta de zones. A més en el cas de les estacions de la Cerdanya també

es disposa d'accés ferroviari, tot i que aquest suposa un increment significatiu del temps de desplaçament.

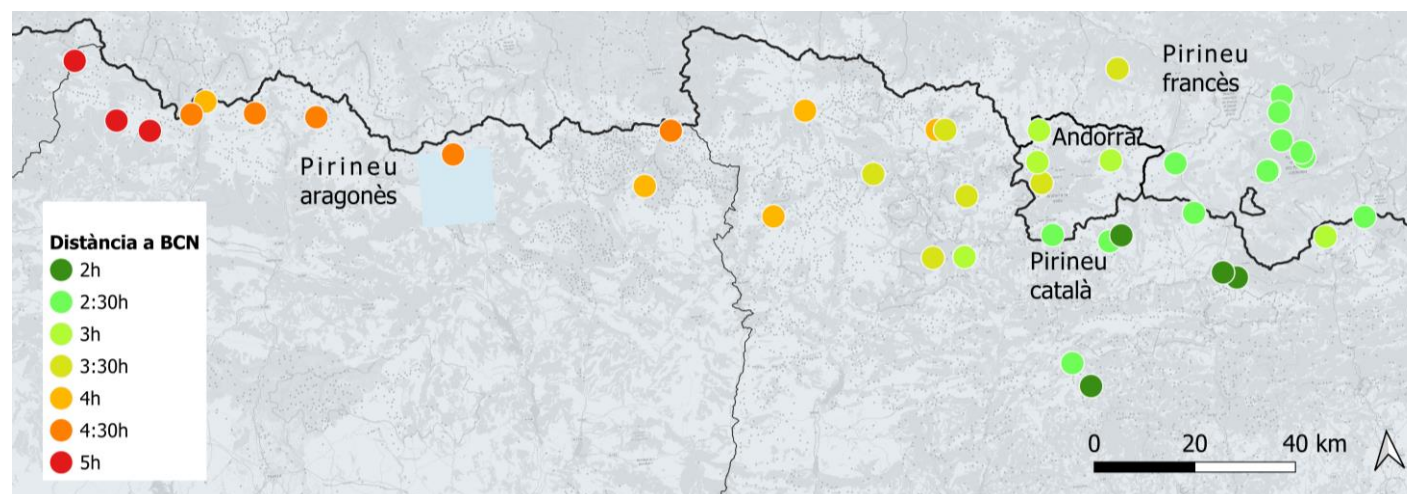
El segon grup és el de les estacions al sector oriental del Pirineu català: Alt Pirineu, Vall d'Àneu i Vall de Boí, les quals tenen un desavantatge important respecte de la seva competència directa per localització: les estacions andorranes.

Per últim, la Vall d'Aran competeix per proximitat amb les estacions del Pirineu aragonès doncs atrau esquiadors d'altres nuclis de població emissors importants fora de Catalunya (Saragossa i Madrid).

La competitivitat d'aquests dos darrers grups depèn, especialment, de l'evolució dels accessos llunyans a les estacions catalanes versus les de la competència exterior.

Per a més informació sobre els accessos a les estacions catalanes, tant en vehicle privat com en transport públic, consultar el Capítol 5.1.

Temps de viatge des de de Barcelona a les estacions dels Pirineus

Font: Elaboració pròpia.

7. Activitats complementàries

Per aconseguir la captació de més visitants, les estacions de muntanya estan ampliant any rere any l'oferta d'activitats, tant d'hivern com d'estiu. La disponibilitat d'aquests serveis està directament relacionada amb la dimensió de les estacions.

A les estacions catalanes es podria diferenciar entre dos tipus d'activitats d'hivern:

- El primer tipus són activitats directament relacionades amb la neu, com ara circuits de raquetes, pistes de Tubbing, de trineus, Snowparks; i en estacions de més entitat esquí nocturn, trampolins, estadis per a competicions, motos de neu o trineus de gossos o cavalls.
- Un segon grup d'activitats d'hivern són les conegudes com "après-ski", que poden ser oferta cultural, restaurants, botigues zones o activitats infantils, també condicionades per les dimensions i capacitat de cada estació.

A l'estiu l'oferta d'activitats són eminentment itineraris culturals, rutes de senderisme, bicicleta de muntanya i esports d'aventura. A les estacions més grans també es troben Bike Parks, és a dir pistes per a descens amb bicicleta de muntanya.

L'oferta d'activitats complementàries de les estacions catalanes és superior a la del Pirineu francès, on les estacions són en general més petites i amb menys recursos, i a la del Pirineu aragonès, amb estacions amb una oferta més reduïda. El principal competidor en activitats complementàries a l'esquí són les estacions andorranes, amb una oferta extensa d'activitats i on es porta anys innovant en aquests tipus de serveis.

Estudi del mercat català

1. Metodologia

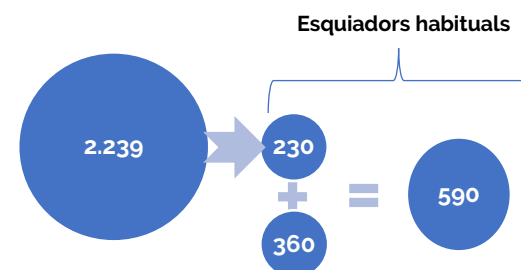
Aquest estudi de mercat té per objectiu quantificar la penetració de la pràctica de l'esquí entre la població catalana, així com aportar coneixement sobre el perfil i els hàbits del col·lectiu esquiador.

S'ha realitzat una enquesta en dues fases com a base per a l'estudi. En la primera fase s'ha enquestat a un univers inicial de 2.239 persones de 15 anys i més residents a Catalunya, amb l'objectiu de determinar el nombre d'esquiadors habituals.

S'han considerat com a esquiadors habituals aquells que han esquiats, com a mínim, una vegada en cadascuna de les dues temporades anteriors (2018/2019 i 2017/2018). Els altres, en funció de si han esquiats algun cop o mai, són objecte d'anàlisi en el subapartat 2.3.

La segona fase ha permès ampliar la mostra d'esquiadors habituals obtinguda de la primera fase amb una altra mostra únicament d'esquiadors, fins a arribar a un univers de 590 esquiadors habituals. Gràcies a aquesta mostra complementària es disposa de mostra suficient per aprofundir en els hàbits dels esquiadors habituals.

Fluxograma de les fases de l'enquesta

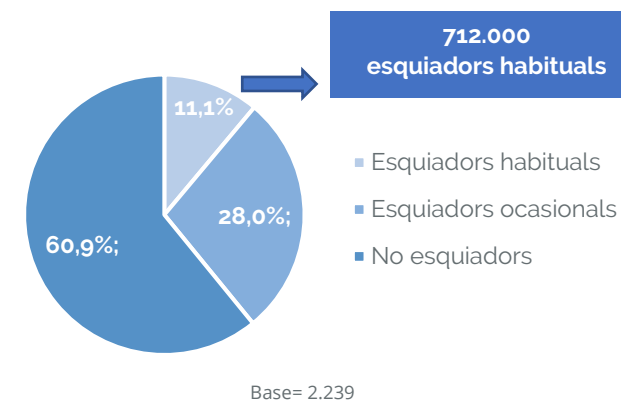
Els resultats han estat elevats al conjunt de la població resident a Catalunya, de 15 anys o més (6.422.931 persones), mitjançant la ponderació de les respostes en funció de les variables de província de residència, nombre d'habitants del municipi, sexe i edat.

2. Resultats

2.1 Penetració de l'esquí en la població catalana

A partir dels criteris esmentats, s'estima que un 11,1% de la població de 15 o més anys resident a Catalunya esquia habitualment. Això representa un total de **711.994 esquiadors habituals**.

Percentatge d'esquiadors habituals

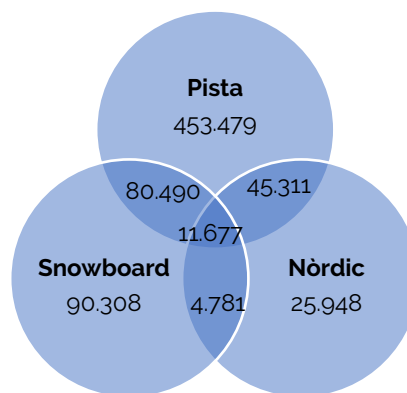
Tot i que queda fora de l'abast d'aquest estudi aprofundir en l'esquí de muntanya, al no tractar-se d'una activitat intrínsecament vinculada a les estacions de muntanya, cal destacar que el 7,3% dels catalans declaren haver-lo practicat algun cop a la vida.

Prenent com a referència la temporada 2018/2019, el 63,7% dels esquiadors practiquen únicament l'esquí de pista, el 12,7% només snowboard i el 3,6% només esquí nòrdic.

Tot i així, cal tenir present que el nombre de persones que han practicat més d'una modalitat en la mateixa temporada no és gens menyspreable: un 11,3% dels esquiadors habituals han combinat l'esquí de pista amb el snowboard, i un 6,4% amb l'esquí nòrdic.

Els grups més reduïts són els d'aquells esquiadors que han practicat les tres modalitats en una mateixa temporada (1,6%) i els que han practicat snowboard i esquí nòrdic (0,7%).

Nombre d'esquiadors habituals per tipus d'esquí practicat en la temporada 2018/2019

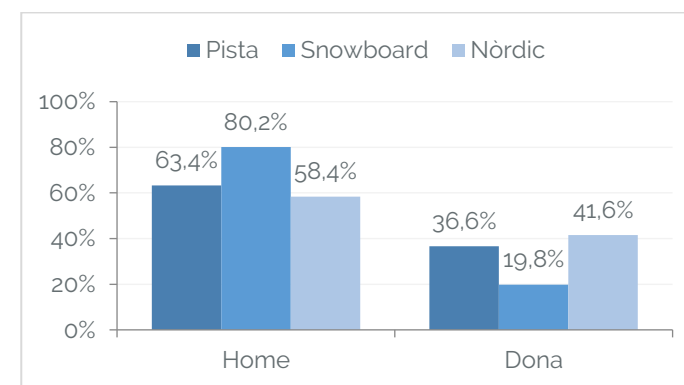
Base= 590

Per tal de desagregar els resultats per modalitat d'esquí, en aquest apartat es consideren com a esquiadors habituals d'una determinada modalitat aquells que l'han practicada en ambdues temporades (2018/2019 i 2017/2018).

Per a totes les modalitats d'esquí, la majoria dels esquiadors provenen de la província de Barcelona (prop d'un 72% en totes les modalitats). En el cas de l'esquí de pista i el snowboard, la segona província en nombre d'esquiadors és Girona (entre un 11% i un 12%), mentre que per l'esquí nòrdic la segona província és Lleida (14%). Els esquiadors de Tarragona representen prop d'un 8% en totes les modalitats.

La proporció de dones en els tres tipus d'esquí és sempre inferior al 50%. L'esquí nòrdic és el que més s'apropa a la paritat, mentre que al snowboard la proporció de dones no arriba al 20%.

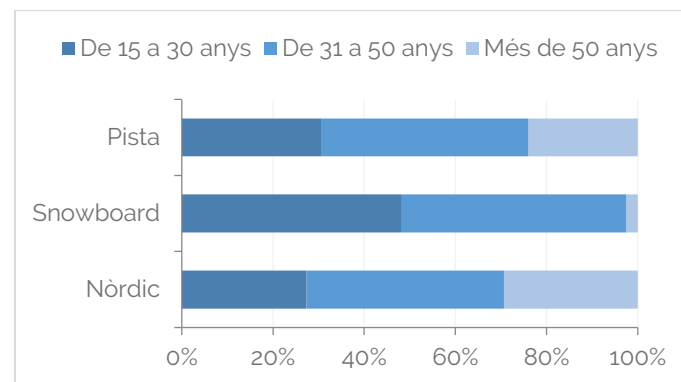
Sexe dels esquiadors habituals per tipus d'esquí

Base= 590

Pel que fa a l'edat dels esquiadors, la modalitat en la qual els joves tenen més pes és el snowboard, amb un 48,3% dels esquiadors entre 15 i 30 anys. En canvi, el 29,3% dels esquiadors de nòrdic i el 24% dels esquiadors d'esquí de pista tenen 50 anys o més.

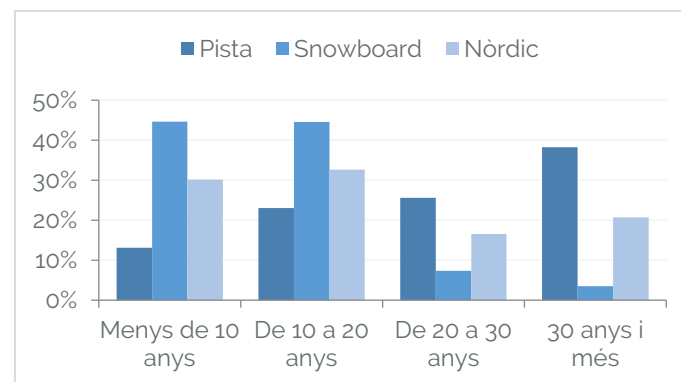
Grups d'edat dels esquiadors habituals per tipus d'esquí

Base= 590

Els anys d'experiència segueixen un patró similar a l'edat. El 44,6% dels practicants de snowboard van començar fa menys de 10 anys, i només un 3,5% fa més de 30 anys. En canvi, el 38,3% dels esquiadors de pista i el 20,7% dels de nòrdic fa més de 30 anys que esquien.

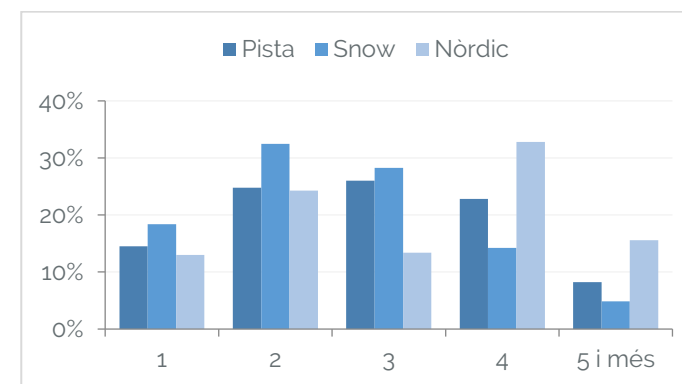
Experiència dels esquiadors habituals per tipus d'esquí

Base= 590

Pel que fa als acompanyants dels esquiadors, és més habitual trobar grups nombrosos entre els esquiadors de nòrdic: un 15,6% el practiquen acompanyats de 5 persones o més. En canvi, el snowboard tendeix a practicar-se en grups més petits, amb una mediana de 2 acompanyants, i la mediana per als esquiadors de pista és de 3 acompanyants.

Nombre d'acompanyants segons tipus d'esquí

Base= 590

A partir de les edats dels acompanyants indicades pels esquiadors habituals, s'estima que el 17,6% de la població menor de 15 anys de Catalunya esquia amb les seves famílies (uns 208.000 menors). Tanmateix, cal tenir present que aquesta xifra no inclou els menors que puguin esquiar només en el marc d'activitats escolars.

2.2 Hàbits dels esquiadors catalans

S'ha preguntat als esquiadors catalans per les seves destinacions habituals entre les estacions de muntanya, la percepció que tenen d'elles, el tipus d'estada en la qual s'emmarca la seva visita i els mitjans de transport emprats en els seus desplaçaments.

2.2.1 Destinacions més habituals

La destinació més habitual entre els esquiadors catalans és la Molina-Masella (30,1%). La possibilitat d'anar a la Molina i a Masella com a un únic domini, ja que disposen de forfait conjunt, fa que sigui necessari plantejar-les com a destinació única. Tanmateix s'aprofundeix per separat en els motius per triar-les i els aspectes a millorar.

La Molina-Masella es manté en primera posició fins i tot quan es té en compte l'estació alternativa a la destinació habitual i, a més, és l'estació més esmentada quan se'ls pregunta als esquiadors d'alpí per la primera estació que els ve a la memòria (29,8%).

En segon lloc pel que fa a destinacions habituals i tenint en compte les alternatives, hi trobem Grandvalira. Tanmateix, els catalans tenen més present l'estació de Baqueira Beret (12,9%) que la de Grandvalira

(12,4%), tot i ser la cinquena en el rànquing de destinacions habituals i la quarta en habituals i alternatives. Baqueira Beret també supera a Vallnord en notorietat espontània (8,9%), tot i ser la tercera destinació més habitual.

Boí-Taüll queda just després de Baqueira Beret quan es té en compte l'estació alternativa a més de l'habitual, amb la mateixa posició que té en el rànquing de notorietat espontània, la cinquena.

Port del Comte i Port Ainé es troben entre la sisena i setena posició pel que fa a destinacions habituals però es veuen superades per Vallter 2000 en notorietat espontània.

El rànquing de les 10 destinacions més habituals per als esquiadors catalans el tanquen dues estacions franceses i una aragonesa, Font-Romeu, Les Angles i Cerler, tot i la notorietat espontània superior dels Alps francesos.

Destinacions més habituals vs. Notorietat espontània entre les estacions d'esquí alpí (Top 10 d'estacions)

	Més habitual		Habitual + Alternativa (multiresposta)		Notorietat espontània	
1	La Molina-Masella	30,1%	La Molina-Masella	27,8%	La Molina-Masella	29,8%
2	Grandvalira	18,5%	Grandvalira	14,2%	Baqueira Beret	12,9%
3	Vall Nord	10,6%	Vall Nord	10%	Grandvalira	12,4%
4	Boi Taüll	6,6%	Baqueira Beret	8,4%	Vall nord	8,9%
5	Baqueira Beret	6,3%	Boi Taüll	5,7%	Boi Taüll	5,9%
6	Port del Comte	5,6%	Port Ainé	4,5%	Vallter 2000	3,3%
7	Port Ainé	4,0%	Port del Comte	4,2%	Port Ainé	3,2%
8	Font-Romeu	3,3%	Font-Romeu	3,1%	Port del Comte	2,9%
9	Les Angles	2,6%	Vallter 2000	3,1%	Alps Francesos	2,7%
10	Cerler	2,6%	Les Angles	2,7%	Les Angles	2,5%
	Altres	9,8%	Altres	16,3%	Altres	15,5%

Base=563

S'ha preguntat als esquiadors pels motius que els han portat a triar la seva estació habitual així com pels aspectes que en millorarien.

El motiu principal per triar la Molina i Masella, en ambdós casos, és la proximitat a la residència habitual dels esquiadors. Aquest també ha estat el motiu principal per a aquells que habitualment esquien a Port del Comte.

D'altra banda, les estacions de Grandvalira i Baqueira Beret han estat escollides, principalment, per l'amplitud del seu domini; Vallnord i Les Angles per la qualitat de la seva neu; Boí-Taüll, Cerler i Font-Romeu, per proximitat a la segona residència; i Port Ainé pel preu del forfait.

Cal destacar que l'ampliació dels dominis esquiables és una demanda present en pràcticament totes les estacions, fins i tot en aquelles que, com Grandvalira o Baqueira Beret, han estat seleccionades com a destinació habitual precisament per l'amplitud del seu domini.

Al marge d'aquesta demanda, els esquiadors destaquen com a aspectes a millorar: l'ampliació de les opcions d'allotjament, en el cas de Baqueira Beret i Les Angles; la modernització dels remuntadors, a Masella, Vallnord, Boí Taüll, Port del Comte, Port Ainé i Cerler; la qualitat de la neu, a Masella i Font-Romeu; l'ampliació de les opcions d'oci alternatives, a la Molina i Grandvalira; i la millora de les instal·lacions en general, a Port del Comte.

Estacions d'esquí alpí més habituals, primer motiu per triar-les i aspectes a millorar (Top 10 d'estacions)

	Estació	Motiu principal	1er Aspecte a millorar	2on Aspecte a millorar
1	Masella	Proximitat a domicili	Qualitat de la neu	Remuntadors
	La Molina	Proximitat a domicili	Ampliar el domini	Altres opcions d'oci
2	Grandvalira	Amplitud del domini	Ampliar el domini	Altres opcions d'oci
3	Vallnord	Qualitat de la neu	Ampliar el domini	Remuntadors
4	Boí Taüll	Segona residència	Ampliar el domini	Remuntadors
5	Baqueira Beret	Amplitud del domini	Opcions d'allotjament	Ampliar el domini
6	Port del Comte	Proximitat a domicili	Remuntadors	Instal·lacions en general
7	Port Ainé	Preu del forfait	Remuntadors	Ampliar el domini
8	Font-Romeu	Segona residència	Ampliar el domini	Qualitat de la neu
9	Les Angles	Qualitat de la neu	Ampliar el domini	Opcions d'allotjament
10	Cerler	Segona residència	Ampliar el domini	Remuntadors

Base=563

Per províncies, les 3 destinacions principals d'esquí alpí són:

- **Barcelona:** La Molina-Masella, Grandvalira i Vallnord.
- **Girona:** La Molina-Masella, Grandvalira i Les Angles.
- **Lleida:** Boí-Taüll, Baqueira Beret i Port Ainé.
- **Tarragona:** Vallnord, Boí-Taüll i Grandvalira.

Tot i que no es detecten diferències en les tres primeres posicions en desagregar segons esquí de pista o snowboard, sí que se'n detecten en funció del nivell que els propis esquiadors consideren que tenen.

Mentre que Grandvalira és una destinació més freqüent entre els esquiadors de nivell mig i alt, Vallnord ho és entre els de nivell mig i baix. A més, la tercera opció per als esquiadors de nivell alt és Baqueira Beret, mentre que Port del Comte ho és per a aquells de nivell baix.

Estacions més habituals entre els esquiadors d'alpi, segons el seu nivell (Top 3 d'estacions)

	Nivell alt	Nivell mig	Nivell baix
1	La Molina-Masella	La Molina-Masella	La Molina-Masella
2	Grandvalira	Grandvalira	Vallnord
3	Baqueira Beret	Vallnord	Port del Comte

Base=563

Pel que fa a l'esquí nòrdic, quan se'ls pregunta als esquiadors de nòrdic per la primera estació que els ve a la memòria, l'estació més esmentada és Tuixent-La Vansa (17,1%). En canvi, aquesta és la tercera estació més habitual, després de Lles de Cerdanya i Tavascan.

Notorietat espontània vs. Destinacions més habituals entre les estacions d'esquí nòrdic (Top 5 d'estacions)

	Més habitual		Habitual + Alternativa (multiresposta)		Notorietat espontània	
1	Lles de Cerdanya	23,9%	Lles de Cerdanya	23,8%	Tuixent – La Vansa	20,5%
2	Tavascan	16,9%	Tavascan	15,1%	Lles de Cerdanya	15,0%
3	Tuixent – La Vansa	11,5%	Tuixent – La Vansa	9,5%	Aransa	10,4%
4	Font Romeu	9,9%	Sant Joan de l'Erm	5,1%	Font Romeu	10,3%
5	Guils Fontanera	6,9%	Font Romeu	5,0%	Sant Joan de l'Erm	6,2%
	Altres	30,9%	Altres	41,5	Altres	37,6%

Base=66

2.2.2 Forfet, durada i acompanyants

En l'esquí alpí, el tipus de forfait més habitual entre els diferents grups d'edat és el forfait de dia. Tanmateix, aquesta modalitat perd pes amb l'edat en favor del forfait de temporada.

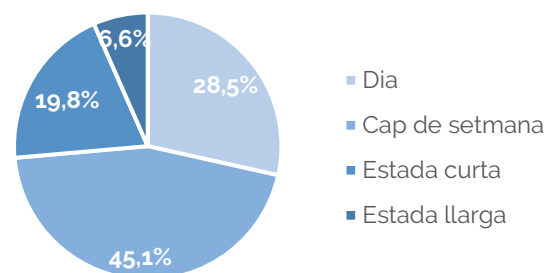
Tipus de forfait per grup d'edat dels esquiadors d'alpí

Forfet	15 a 30 anys	31 a 50 anys	51 anys i més	Total
Temporada	13,0%	23,1%	24,3%	19,9%
Cap de setmana	22,0%	22,5%	18,4%	21,5%
Dia	60,6%	50,5%	48,9%	53,6%
Altres	4,4%	3,9%	8,4%	5,0%

Base=563

Tot i que el 28,5% dels esquiadors d'alpí pugen i baixen en el mateix dia, l'opció predominant és l'estada de cap de setmana (45,1%). Les estades curtes, més llargues que un cap de setmana però inferiors a la setmana, són l'opció més habitual d'un altre 19,8% dels esquiadors, però molt pocs (6,6%) realitzen estades d'una setmana o més.

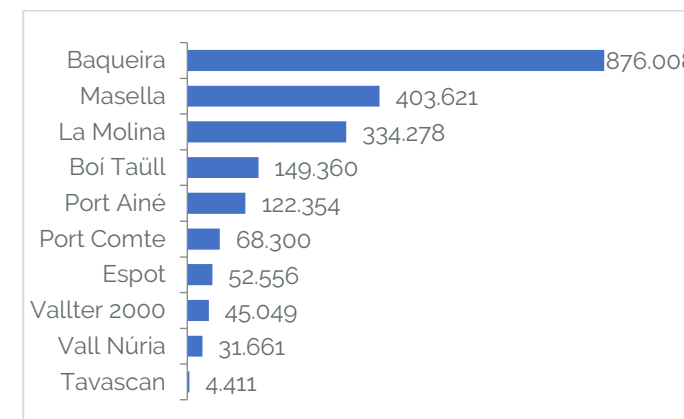
Durada de l'estada dels esquiadors d'alpí

Base=563

El nombre total de jornades esquiades la temporada 2018/2019 va ser de 2.087.598. Aquest valor inclou els forfets de temporada i l'esquí escolar (no comptabilitzat en el marc del present estudi de mercat).

Jornades per estació d'alpí, temporada 2018/2019

Font: ACEM.

Pel que fa als acompanyants, amb l'increment de l'edat, es redueix la proporció d'esquí amb amics en favor de l'esquí en família. Mentre que la proporció d'esquí amb amics és del 65% entre els 15 i 30 anys, només representen el 29% del grup d'esquiadors de 51 anys o més.

Acompanyants per grup d'edat dels esquiadors d'alpí

Acompanyants	15 a 30 anys	31 a 50 anys	51 anys i més	Total
Amics	65%	46,6%	29%	49,1%
Família	25,6%	43,9%	62,4%	41,6%
Sol	9,3%	9,2%	7,1%	8,8%
Club esportiu	0,2%	0,3%	1,4%	0,5%

Base=563

En l'esquí nòrdic, el tipus de forfait més habitual entre els diferents grups d'edat és el de dia, modalitat que guanya pes amb l'edat. Mentre que la proporció d'esquiadors de 15 a 30 anys que opten per un forfait de dia és molt similar a la d'aquells que n'adquireixen un de cap de setmana (ambdues properes al 40%), la diferència entre forfait de dia i de cap de setmana s'accentua amb l'increment de l'edat i només el 4,3% de les persones de 51 anys i més opten pel forfait de cap de setmana.

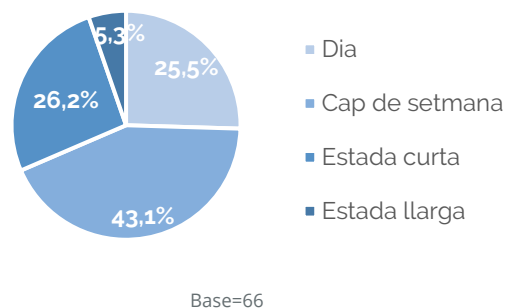
Tipus de forfait per grup d'edat dels esquiadors de nòrdic

Tipus de forfait	15 a 30 anys	31 a 50 anys	51 anys i més	Total
Temporada	21,6%	15,9%	24,6%	20,0%
Cap de setmana	38,6%	21,8%	4,3%	21,3%
Dia	39,9%	62,3%	71,1%	58,7%

Base=66

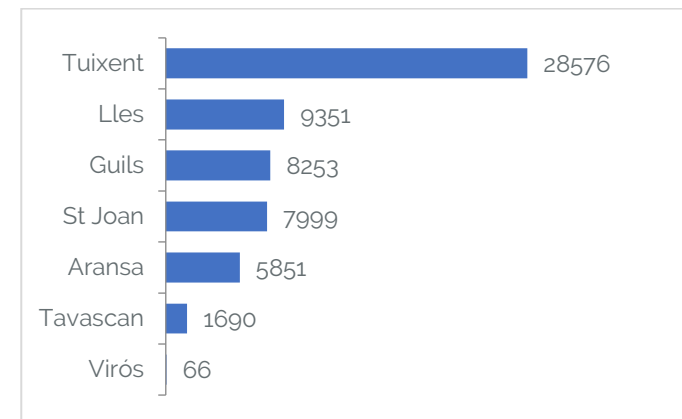
Tot i que el 25,5% dels esquiadors de nòrdic pugen i baixen en el mateix dia, l'opció predominant és l'estada de cap de setmana (43,1%). Les estades curtes, més llargues que un cap de setmana però inferiors a la setmana, són l'opció més habitual d'un altre 26,2%, però molt pocs (5,3%) realitzen estades d'una setmana o més.

Durada de l'estada dels esquiadors de nòrdic

El nombre total de jornades de nòrdic la temporada 2018/2019 va ser de 61.786. Aquest valor inclou els forfets de temporada i l'esquí escolar (no comptabilitzat en el marc del present estudi de mercat).

Jornades per estació de nòrdic, temporada 2018/2019

Font: Informe temporada 2018/2019 de Totnòrdic.

Practicar l'esquí nòrdic en família és una opció que guanya pes amb l'edat, passant del 44% entre els esquiadors joves al 74,2% d'aquells de 51 anys o més. D'altra banda, cap dels esquiadors més joves, els quals representen el 33% dels esquiadors de nòrdic, han indicat que practiquin aquest esport sense acompanyants.

Acompanyants per grup d'edat dels esquiadors de nòrdic

Acompanyants	15 a 30 anys	31 a 50 anys	51 anys i més	Total
Amics	56,0%	48,5%	21,5%	42,7%
Família	44,0%	42,7%	74,2%	52,3%
Sol	0,0%	8,8%	4,3%	5,0%

Base=66

2.2.3. Allotjament i transport

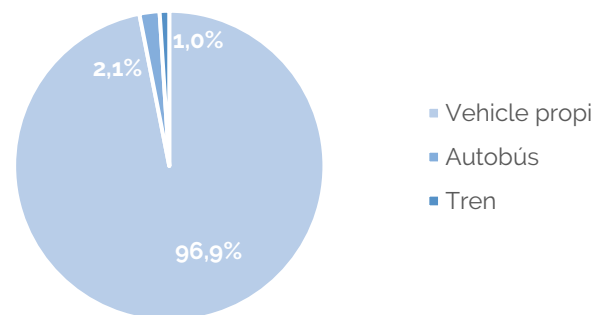
En estades de cap de setmana els tipus d'allotjament més habituals entre els esquiadors d'alpí són els hotels, hostals o refugis (34,4%) i la residència pròpia (31,5%).

L'opció de l'hotel, hostel o refugi és la més popular (51,4%) entre les estades curtes, de menys d'una setmana, mentre que per estades llargues, d'una setmana o més, s'opta per l'apartament de lloguer (45%) o la residència pròpia (24,5%) .

L'opció d'allotjar-se en un càmping és molt minoritària, per sota de l'allotjament en casa d'amics o familiars, independentment de la durada de l'estada.

D'altra banda, el mitjà de transport que s'utilitza majoritàriament per anar a esquiar és el vehicle propi (96,9%), independentment de la província de residència dels esquiadors.

Mitjans de transport dels esquiadors d'alpí

Base=563

Els tipus d'allotjament més habituals per als esquiadors de nòrdic que realitzen estades de cap de setmana són els hotels, hostals o refugis (30%) i els càmpings (24,2%).

Allotjar-se en una residència pròpia és l'opció més habitual tant per a estades curtes, de menys d'una setmana (62,7%), com per a estades llargues d'una setmana o més (71,7%).

Entre els esquiadors de nòrdic, el mitjà de transport emprat majoritàriament per anar a esquiar també és el vehicle propi, independentment de la seva província de residència.

Allotjament dels esquiadors d'alpi segons durada de l'estada

Allotjament	Cap de setmana	Estades curtes (punts)	Estades llargues (una setmana o més)	Total
Residència pròpia	31,5%	10,4%	24,9%	25,5%
Casa amics/ familiars	9,7%	15,5%	8,8%	11,1%
Apartament de lloguer	17,1%	17,7%	45,0%	19,7%
Hotel/Hostal/Pensió	34,4%	51,4%	11,9%	36,8%
Càmping	7,3%	2,2%	1,8%	5,4%
Altres	0,0%	2,8%	7,7%	1,5%

Base=563

Allotjament dels esquiadors de nòrdic segons durada de l'estada

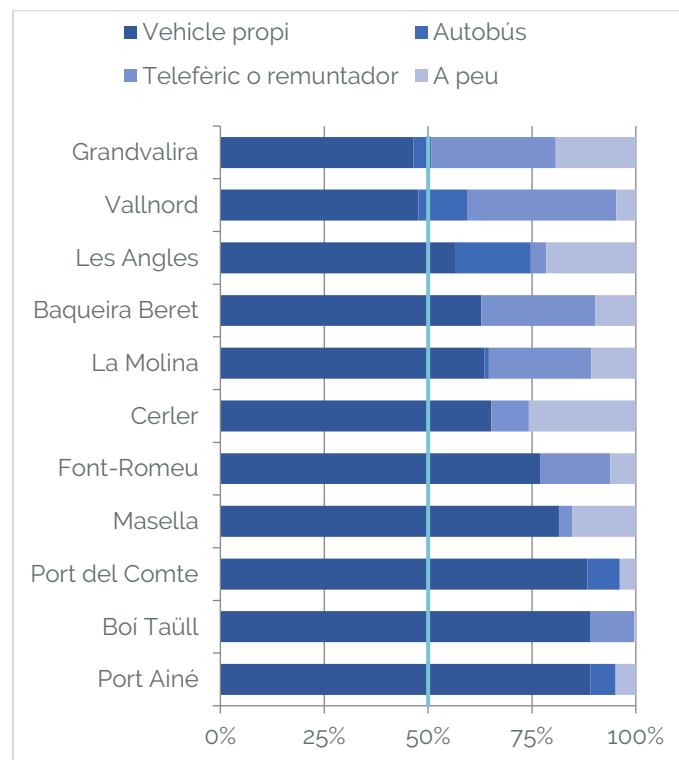
Allotjament	Cap de setmana	Estades curtes (punts)	Estades llargues (una setmana o més)	Total
Residència pròpia	21,1%	62,7%	71,7%	40,1%
Casa amics/ familiars	5,1%	14,5%	16,5%	8,9%
Apartament de lloguer	19,2%	0,0%	11,8%	11,9%
Hotel/Hostal/Pensió	30,0%	22,8%	0,0%	24,9%
Càmping	24,6%	0,0%	0,0%	14,2%

Base=66

2.2.4 Accés a pistes

Pel que fa als accessos propers, és a dir, aquells desplaçaments entre l'allotjament i les pistes, el mitjà de transport predominant en les 10 estacions d'alpí més habituals és el vehicle propi.

Accés a pistes des de l'allotjament per les 10 estacions d'alpí més habituals

Base=563

Només Grandvalira i Vallnord se situen per sota del 50% en l'ús del vehicle propi. L'estació catalana on menys s'utilitza el cotxe per accedir a pistes és Baqueira Beret, amb un 62,8%.

En l'altre extrem hi trobem Port Ainé, on el 89,2% dels accessos propers es fan en aquest mitjà.

Tot i que, en conjunt, la valoració dels accessos a pista de les estacions d'alpí és positiva, cal tenir present que l'opció del vehicle propi per a accessos propers és la menys valorada, amb un 7,6 sobre 10. Per contra, l'opció més valorada és el transport per cable, amb un 8,5 sobre 10, seguida de prop pel transport públic, amb 8,4 sobre 10.

Valoració dels accessos a pistes des de l'allotjament per part dels esquiadors d'alpí (nota sobre 10)

Tipus d'accés	Valoració accés
Telefèric/Remuntador	8,5
Autobús	8,4
A peu	8,2
Vehicle propi	7,6

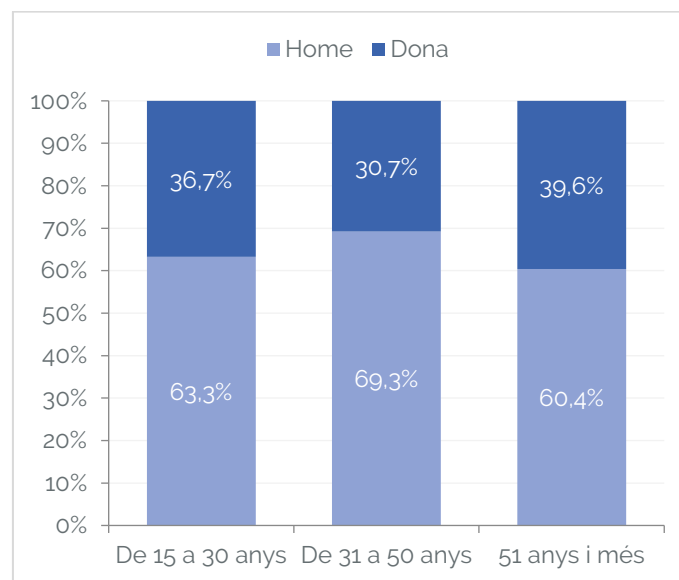
Base=563

2.2.5 L'esquí amb perspectiva de gènere

Només el 34,6% de les persones que esquien habitualment són dones. Tal i com s'ha esmentat en el subapartat 2.1, aquest percentatge varia en funció de la modalitat: mentre que entre els esquiadors habituals de snowboard el percentatge de dones no arriba al 20%, en l'esquí nòrdic és del 41,6%, superant també el de l'esquí de pista, 36,6%.

La franja d'edat on la presència desigual del sexe femení és més palesa és entre els 31 i els 50 anys.

Esquiadors habituals segons sexe i grups d'edat

Base=563

Pel que fa a l'esquí alpí, la modalitat més practicada pels esquiadors habituals, hi observem les següents diferències en els hàbits de les persones esquiadores en funció del seu sexe: mentre que la majoria d'esquiadores d'alpí (53,6%) esquien amb la seva família (36% en el cas dels homes), la major part dels esquiadors d'alpí (49,4%) esquien amb amics (38,7% entre les dones).

També és més habitual esquiar sol entre els homes (12,8%) que entre les dones (5,5%).

Acompanyants segons sexe dels esquiadors d'alpí

Acompanyants	Dones	Homes	Total
Amics	38,7%	49,4%	45,8%
Família	53,6%	36,0%	42,0%
Sol	5,5%	12,8%	10,3%
Club esportiu	2,2%	1,8%	2,0%

Base=563

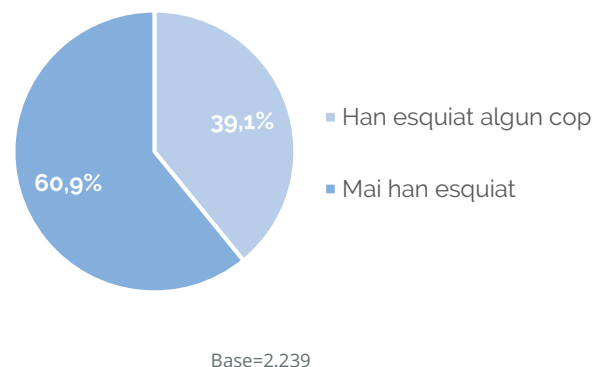
Tot i que les tres estacions d'alpí més habituals són les mateixes independentment del sexe (la Molina-Masella, Grandvalira i Vallnord), s'observa que l'estació de Baqueira Beret és més habitual entre els homes (4a posició vs. 8a entre les dones) i la de Port del Comte entre les dones (4a posició vs. 6a entre els homes).

Aquests resultats són coherents amb el Top 3 d'estacions més habituals entre els esquiadors d'alpí segons el seu nivell presentat en el subapartat 2.2.1, doncs quan es pregunta a les dones pel seu nivell d'esquí el 46,4% declara tenir un nivell alt (59,4% entre els homes) i el 41,8% consideren que tenen un nivell mig (33,9% entre els homes).

2.3. Persones que no esquien habitualment

Si tenim en compte tant els esquiadors habituals com els no habituals, el 39,1% dels catalans han esquiats, com a mínim, un cop.

Distribució de la població catalana segons si ha esquiats en alguna ocasió

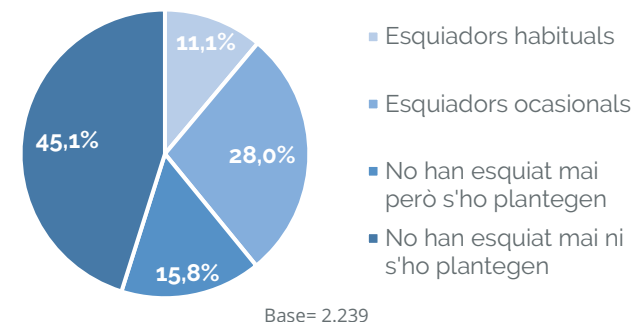

Entre aquells que practicaven habitualment l'esquí de pista, el snowboard o l'esquí nòrdic, però que ja ho han deixat, el principal motiu d'abandonament, independentment de la modalitat, són les lesions.

De fet, per l'esquí alpí en general, els principals motius d'abandonament són les lesions (33,3%), el preu (21,4%), l'edat (9,9%), la pèrdua d'interès (9,2%) i la falta de temps (4,1%).

Del 60,9% dels catalans que no han esquiats mai, un 25,9% es planteja esquiars en els propers anys. Això representa un 15,8% de la població de 15 o més anys resident a Catalunya.

Penetració de l'esquí a Catalunya

Les activitats esportives que practiquen amb més assiduitat durant els mesos d'hivern aquelles persones que mai han esquiats són caminar (26%) i el muntanyisme (24,4%). Només un 1,9% han indicat altres esports d'hivern o raquetes.

Activitats esportives alternatives a l'esquí entre aquelles persones que mai han esquiats (Top 10)

	Activitat alternativa	%
1	Caminar (com a exercici físic)	26%
2	Muntanyisme / Senderisme	24,4%
3	Ciclisme recreatiu	6,4%
4	Natació recreativa	6,3%
5	Gimnàstica de manteniment	4,4%
6	Córrer	3,5%
7	Bicicleta de muntanya	2,0%
8	Altres esports d'hivern	1,9%
9	Raquetes de neu	1,9%
10	Futbol	1,4%

Base=1.363

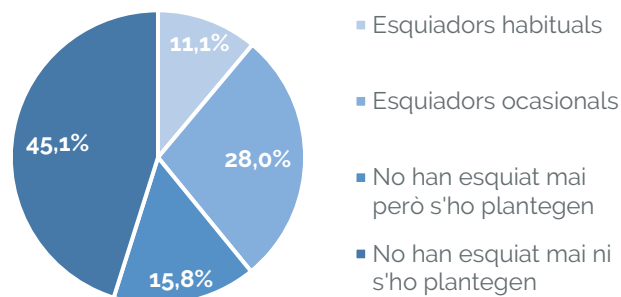
3. Resum i conclusió

Entre la població catalana de 15 anys o més (6.422.931 persones), el 39,1% ha esquiat algun cop i el 60,9% no ha esquiat mai.

Entre aquells que han esquiat algun cop, es pot diferenciar entre els esquiadors habituals, l'11,1% de la població (prop de 712.000 persones), i els esquiadors ocasionals, el 28,0% de la població (prop d'1,8 milions de persones).

Entre aquells que no han esquiat mai, cal destacar que el 15,8% de la població (prop d'1 milió de persones) es planteja fer-ho en els propers anys.

Penetració de l'esquí a Catalunya

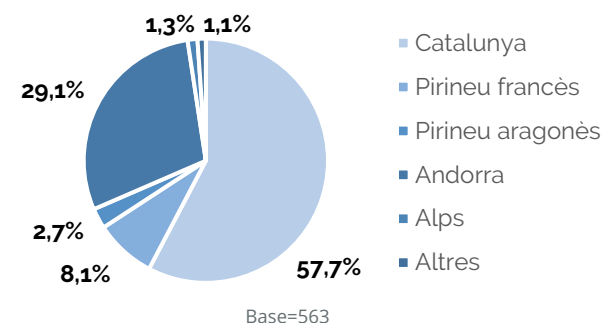
Base= 2.239

D'altra banda, s'estima que el 17,6% de la població menor de 15 anys de Catalunya esquia amb les seves famílies (uns 208.000 menors). Aquesta xifra no inclou l'esquí practicat en el marc d'activitats escolars.

Alta fidelitat a les estacions catalanes

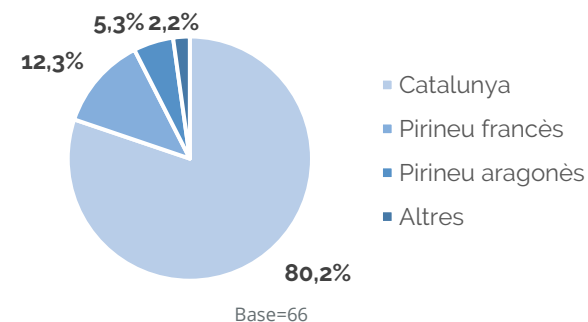
El 57,7% dels esquiadors d'alpi i el 80,2% dels de nòrdic residents a Catalunya trien una estació catalana com a destinació habitual. La zona més freqüentada per practicar esquí alpí fora de Catalunya és Andorra (29,1%) i, per l'esquí nòrdic, el Pirineu francès (12,3%).

Regions més habituals entre els esquiadors d'alpi catalans

Base=563

Regions més habituals entre els esquiadors de nòrdic catalans

Base=66

- **Baixa presència de les dones en el món de l'esquí**

Cal destacar la baixa presència de les dones en totes les modalitats d'esquí. Principalment, en el snowboard, tot i tractar-se d'un esport practicat majoritàriament per gent jove.

- **Poques discrepàncies entre la notorietat espontània de les estacions i les destinacions habituals**

La notorietat espontània de les estacions coincideix bastant amb les estacions que indiquen els esquiadors com a destinació habitual excepte en casos com els de Baqueira Beret, Vallter 2000 o els Alps francesos, molt més presents en l'imaginari del col·lectiu esquiador que entre les seves destinacions habituals.

- **Amplitud del domini i modernització dels remuntadors com a aspectes a millorar**

Entre les millores més proposades a les estacions d'alpí apareixen amb freqüència l'ampliació dels dominis esquiabls i la modernització dels remuntadors.

- **Estades majoritàriament curtes**

El tipus de forfait més habitual és el de dia i, amb l'increment de l'edat dels esquiadors, perd pes entre els d'alpí i el guanya entre els de nòrdic. En ambdues modalitats, la major part de les estades són de cap de setmana sencer o bé de dia.

- **Alt ús del vehicle propi**

Independentment de la província de procedència, pràcticament tots els desplaçaments des del domicili es realitzen en vehicle privat.

També la major part dels esquiadors d'alpí accedeixen a pista des del seu allotjament mitjançant el vehicle propi, tot i ser el mode d'accés que rep una valoració més baixa.

- **Les lesions com a principal motiu d'abandonament**

Les lesions són el principal motiu d'abandonament entre les persones que esquiaven habitualment però que han deixat de fer-ho, per a totes les modalitats.

Annex 1.1:

Fitxes tècniques de les estacions d'esquí alpí de Catalunya

BAQUEIRA BERET							
Característiques del Municipi							
Població resident (IDESCAT 2018)	1.790 habitants		Localització Naut Aran, Vall d'Aran, Catalunya				
Places hoteleres³	4.000 a l'estació						
	7.300 a l'entorn						
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpí							
Nom estació	Baqueira Beret						
Any d'obertura	1964		Titularitat	Privada (Baqueira Beret S.A.)			
Cota màxima	2.610 m		Cota mínima	1.500 m			
Freqüentació⁴ 2018-2019	876.008 dies d'esquí		Places aparcament⁵	3.700 a l'aire lliure 1.340 cobertes			
Nombre remuntadors	36		Capacitat remuntadors⁶	60.385 pers/h			
Nombre de pistes	112	6	43	Km de pistes	161	5	75
		46	17			61	20
Dificultat	44% fàcils, 41% intermèdies, 15% difícils						
Km innivats⁷	45%						

³ Guia ATUDEM 2019.

⁴ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

⁵ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

⁶ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

⁷ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

BOÍ TAÜLL							
Característiques del Municipi							
Població resident (IDESCAT 2018)	1.022 habitants		Localització Vall de Boí, Alta Ribagorça, Catalunya				
Places hoteleres⁸	1.200 a l'estació						
	3.524 a l'entorn						
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi							
Nom estació	Boí Taüll Resort						
Any d'obertura	1990		Titularitat	Pública (Actius de Muntanya S.A.)			
Cota màxima	2.751 m		Cota mínima	2.020 m			
Freqüentació⁹ 2018-2019	149.360 dies d'esquí		Places aparcament¹⁰	1.500			
Nombre remuntadors	15		Capacitat remuntadors¹¹	18.990 pers./h			
Nombre de pistes	43	6 20	3 14	Km de pistes	46	6 24	4 12
Dificultat	21% fàcils, 46% intermèdies, 33% difícils						
Km innivats¹²	45%						

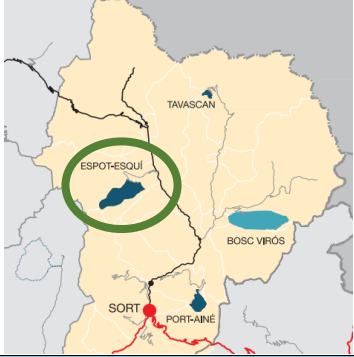
⁸ Guia ATUDEM 2019.

⁹ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

¹⁰ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

¹¹ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

¹² Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

ESPOT			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	352 habitants	Localització Espot, Pallars Sobirà, Catalunya	
Places hoteleres¹³	930 a l'estació		
	907 a l'entorn		
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi			
Nom estació	Espot Esquí		
Any d'obertura	1967	Titularitat	Pública (FGC)
Cota màxima	2.250 m	Cota mínima	1.500 m
Freqüentació¹⁴ 2018-2019	52.556 dies d'esquí	Places aparcament¹⁵	990
Nombre remuntadors	6	Capacitat remuntadors¹⁶	8.220 pers./h
Nombre de pistes	22	Km de pistes	25
	2 (verda) 6 (vermell) 10 (blau) 4 (negre)		1 (verda) 9 (vermell) 11 (blau) 4 (negre)
Dificultat	55% fàcils, 27% intermèdies, 18% difícils		
Km innivats¹⁷	57%		

¹³ Guia ATUDEM 2019.

¹⁴ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

¹⁵ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

¹⁶ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

¹⁷ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

LA MOLINA							
Característiques del Municipi							
Població resident (IDESCAT 2018)	1.559 habitants		Localització Alp, Cerdanya, Catalunya				
Places hoteleres¹⁸	2.495 a l'estació						
	14.046 a l'entorn						
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi							
Nom estació	La Molina						
Any d'obertura	1943		Titularitat	Pública (FGC)			
Cota màxima	2.514 m		Cota mínima	1.658 m			
Freqüentació¹⁹ 2018-2019	334.278 dies d'esquí		Places aparcament²⁰	3.500			
Nombre remuntadors	16		Capacitat remuntadors²¹	29.450 pers./h			
Nombre de pistes	67	20 22	18 7	Km de pistes	67	10 28	20 9
Dificultat	57% fàcils, 33% intermèdies, 10% difícils						
Km innivats²²	58%						

¹⁸ Guia ATUDEM 2019.

¹⁹ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

²⁰ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

²¹ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

²² Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

MASELLA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	1.559 + 227 habitants	Localització Alp / Das, Cerdanya, Catalunya	
Places hoteleres²³	878 a l'estació		
	14.046 a l'entorn		
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi			
Nom estació	Masella		
Any d'obertura	1967	Titularitat	Privada (Fundació Bosch Aymerich)
Cota màxima	2.508 m	Cota mínima	1.614 m
Freqüentació²⁴ 2018-2019	403.621 dies d'esquí	Places aparcament²⁵	3.200
Nombre remuntadors	18	Capacitat remuntadors²⁶	14.740 pers./h
Nombre de pistes	72	Km de pistes	70
	9 26		2 30
Dificultat	51% fàcils, 36% intermèdies, 13% difícils		
Km innivats²⁷	56%		

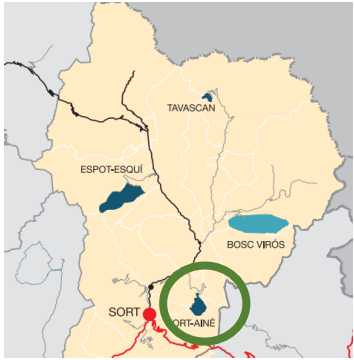
²³ Guia ATUDEM 2019.

²⁴ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

²⁵ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

²⁶ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

²⁷ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

PORT AINÉ							
Característiques del Municipi							
Població resident (IDESCAT 2018)	663 habitants		Localització Rialp, Pallars Sobirà, Catalunya				
Places hoteleres²⁸	260 a l'estació						
	2.000 a l'entorn						
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi							
Nom estació	Port - Ainé						
Any d'obertura	1986		Titularitat	Pública (FGC)			
Cota màxima	2.440 m		Cota mínima	1.670 m			
Freqüentació²⁹ 2018-2019	122.354 dies d'esquí		Places aparcament³⁰	750			
Nombre remuntadors	8		Capacitat remuntadors³¹	10.410 pers./h			
Nombre de pistes	26	6 12	4 4	Km de pistes	27	8 9	4 6
Dificultat	39% fàcils, 46% intermèdies, 15% difícils						
Km innivats³²	53%						

²⁸ Guia ATUDEM 2019.

²⁹ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

³⁰ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

³¹ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

³² Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

PORT DEL COMTE							
Característiques del Municipi							
Població resident (IDESCAT 2018)	265 habitants		Localització La Coma i la Pedra, Solsonès, Catalunya				
Places hoteleres³³	350 a l'estació						
	250 a l'entorn						
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi							
Nom estació	Port del Comte						
Any d'obertura	1973		Titularitat	Privada (Guimaru S.L.)			
Cota màxima	2.302 m		Cota mínima	1.730 m			
Freqüentació³⁴ 2018-2019	68.300 dies d'esquí		Places aparcament³⁵	3.550			
Nombre remuntadors	17		Capacitat remuntadors³⁶	18.520 pers./h			
Nombre de pistes	36	8 13	12 6	Km de pistes	43	4 16	19 4
Dificultat	51% fàcils, 33% intermèdies, 16% difícils						
Km innivats³⁷	47%						

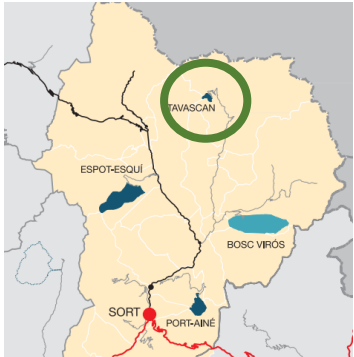
³³ Fitxes Laurent Vanat 2015.

³⁴ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

³⁵ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

³⁶ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

³⁷ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

TAVASCAN			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	227 habitants	Localització Lladorre, Pallars Sobirà, Catalunya	
Places hoteleres³⁸	50 a l'estació		
	500 a l'entorn		
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi			
Nom estació	Tavascan		
Any d'obertura	1991	Titularitat	Municipal de gestió Pública (Centre d'Activitats Lúdiques Pirinenques S.A.)
Cota màxima	2.195 m	Cota mínima	1.709 m
Freqüentació³⁹ 2018-2019	4.411 dies d'esquí	Places aparcament⁴⁰	325
Nombre remuntadors	3	Capacitat remuntadors⁴¹	2.100 pers./h
Nombre de pistes	7	Km de pistes	5
	2 (verda) 1 (blau) 2 (negre)		0,3 (verda) 2,7 (vermell) 1 (negre)
Dificultat	42% fàcils, 29% intermèdies, 29% difícils		
Km innivats⁴²	0%		

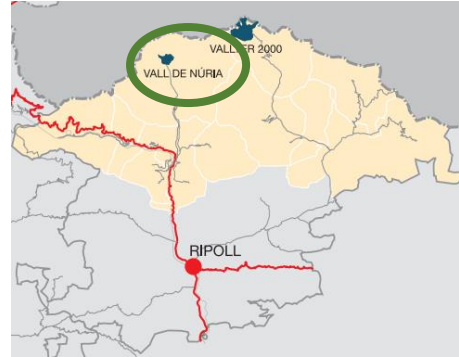
³⁸ Guia ATUDEM 2019.

³⁹ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

⁴⁰ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

⁴¹ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

⁴² Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

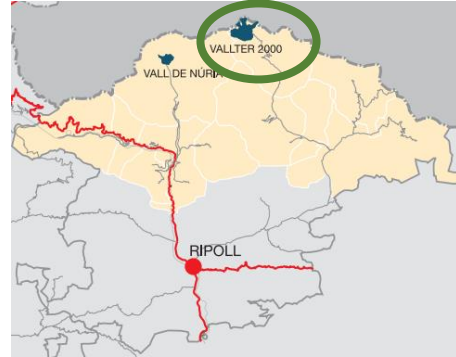
VALL DE NÚRIA					
Característiques del Municipi					
Població resident (IDESCAT 2018)	186 habitants		Localització Queralbs, Ripollès, Catalunya		
Places hoteleres⁴³	509 a l'estació				
	3.010 a l'entorn				
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi					
Nom estació	Vall de Núria				
Any d'obertura	1947	Titularitat	Pública (FGC)		
Cota màxima	2.259 m	Cota mínima	1964 m		
Freqüentació⁴⁴ 2018-2019	31.661 dies d'esquí		Places aparcament	accés amb tren cremallera	
Nombre remuntadors	7		Capacitat remuntadors⁴⁵	7.440 pes./h	
Nombre de pistes	11	3 3	3 2	Km de pistes	8 1 3 3 1
Dificultat	55% fàcils, 27% intermèdies, 18% difícils				
Km innivats⁴⁶	87%				

⁴³ Guia ATUDEM 2019.

⁴⁴ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

⁴⁵ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

⁴⁶ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

VALLTER 2000					
Característiques del Municipi					
Població resident (IDESCAT 2018)	168 habitants		Localització Setcases, Ripollès, Catalunya		
Places hoteleres ⁴⁷	82 a l'estació				
	2.277 a l'entorn				
Característiques de l'Estació d'Esquí Alpi					
Nom estació	Vallter 2000				
Any d'obertura	1975	Titularitat	Pública (FGC)		
Cota màxima	2.535 m	Cota mínima	2.010 m		
Freqüentació ⁴⁸ 2018-2019	45.049 dies d'esquí		Places aparcament ⁴⁹	950	
Nombre remuntadors	11		Capacitat remuntadors ⁵⁰	9.882 pers./h	
Nombre de pistes	16	3 6	4 3	Km de pistes	14
Dificultat	41% fàcils, 38% intermèdies, 19% difícils				
Km innivats ⁵¹	43%				

⁴⁷ Guia ATUDEM 2019.

⁴⁸ Dies d'esquí, incloent forfets temporada, facilitats per l'ACEM.

⁴⁹ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

⁵⁰ Capacitat de transport per cable calculada a partir de dades facilitades per les estacions.

⁵¹ Elaboració pròpia a partir dels plànols GIS realitzats.

Annex 1.2:

Fitxes tècniques de les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya

GUILS FONTANERA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	529 habitants	Localització Guils, Cerdanya, Catalunya	
Refugi	0 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Guils Fontanera		
Any d'obertura	1993	Titularitat	Municipal de gestió directa (Ajuntament de Guils de Cerdanya)
Cota màxima	2.080 m	Cota mínima	1.905 m
Forfets Venuts 2018-2019	8.253	Places aparcament ⁵²	500
Km pistes d'esquí	34	Km pistes raquetes	10

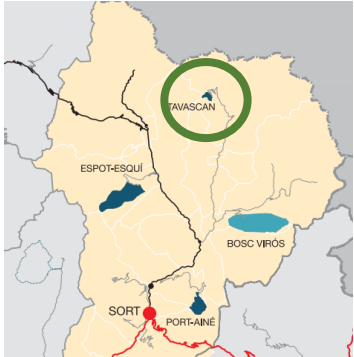
⁵² Dada extreta de la web de l'estació.

LLES DE CERDANYA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	255 habitants	Localització Lles, Cerdanya, Catalunya	
Refugi	60 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Lles de Cerdanya		
Any d'obertura	1970	Titularitat	Municipal de gestió Privada (Lles Esquí i Natural, S.L.)
Cota màxima	2.335 m	Cota mínima	1.960 m
Forfets Venuts 2018-2019	9.351	Places aparcament	100
Km pistes d'esquí	36	Km pistes raquetes	20

ARANSA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	255 habitants	Localització Lles, Cerdanya, Catalunya	
Refugi	0 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Aransa		
Any d'obertura	1986	Titularitat	Municipal de gestió Privada (Aransa Esquí i Natura S.L.)
Cota màxima	2.335 m	Cota mínima	1.890 m
Forfets Venuts 2018-2019	5.851	Places aparcament	100
Km pistes d'esquí	31	Km pistes raquetes	19

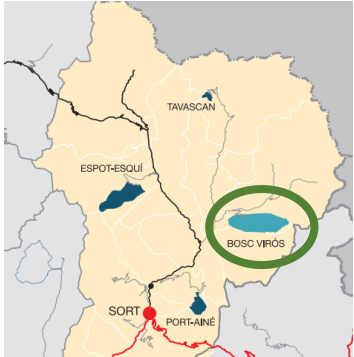
SANT JOAN DE L'ERM			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	1.074 habitants	Localització Montferrer i Castellbò, Alt Urgell, Catalunya	
Refugi	70 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Sant Joan de l'Erm		
Any d'obertura	1970	Titularitat	Municipal de gestió Privada (Sant Joan de l'Erm, S.L.)
Cota màxima	2.150 m	Cota mínima	1.690 m
Forfets Venuts 2018-2019	7.999	Places aparcament	50
Km pistes d'esquí	40	Km pistes raquetes	5

TUIXENT – LA VANSA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	118 + 168 habitants	Localització Josa i Tuixén / La Vansa i Fòrnols, Alt Urgell, Catalunya	
Refugi	18 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Tuixent – La Vansa		
Any d'obertura	1975	Titularitat	Municipal de gestió Pública (Recursos i Iniciatives Tuixent S.A.)
Cota màxima	2.150 m	Cota mínima	1.830 m
Forfets Venuts 2018-2019	28.576	Places aparcament	200
Km pistes d'esquí	27	Km pistes raquetes	11,5

TAVASCAN			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	227 habitants	Localització Lladorre, Pallars Sobirà, Catalunya	
Refugi⁵³	50 places hoteleres a l'estació		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Tavascan		
Any d'obertura	1991	Titularitat	Municipal de gestió Pública (Centre d'Activitats Lúdiques Pirinenques S.A.)
Cota màxima	2.195 m	Cota mínima	1.709 m
Forfets Venuts 2018-2019	1.690	Places aparcament⁵⁴	325
Km pistes d'esquí	14	Km pistes raquetes	14

⁵³ Guia ATUDEM 2019.

⁵⁴ Nombre de places calculat a partir de dades facilitades per les estacions.

VIRÓS – VALLFERRERA			
Característiques del Municipi			
Població resident (IDESCAT 2018)	290 habitants	Localització Alins, Pallars Sobirà, Catalunya	
Refugi	40 places		
Característiques de l'Estació d'Esquí Nòrdic			
Nom estació	Bosc de Virós (Virós – Vallferrera)		
Any d'obertura	2001	Titularitat	Municipal de gestió Privada
Cota màxima	2.200 m	Cota mínima	1.550 m
Forfets Venuts 2018-2019	66	Places aparcament⁵⁵	50
Km pistes d'esquí	23	Km pistes raquetes	16

⁵⁵ Carretera d'accés no asfaltada.